

sen ogsaa bør udstrækkes til de Personer, der under Udførelsen af deres militaire Tjenesteplichter i Fredstid have paadraget sig en saadan Legemsbeskadigelse eller Svagthed, at de maae udtræde af Tjenesten. Afgangen til Invalidsforsørgelse maa nemlig efter det Foranførte begrundes paa, at den Paagældende har paadraget sig Legemsbeskadigelsen eller Svagtheden i Statens Tjeneste, og kan det herpaa ikke have nogen Indflydelse, om saadant er skeet i Felten eller under Fredstjenesten. Denne Anskuelse finder ogsaa Bestyrkelse ved den i Krigshospitalskassens Pensions-Regulativ af 31te August 1834 § 6 Litra c indeholdte Bestemmelse om Invaldeforsørgelse, der ikke tager Hensyn til Tidspunktet, paa hvilket Manden har paadraget sig de deri ommeldte Legemsbræk, naar undtages, at det skal være skeet i Tjenesten. Ikke heller har det været statueret nogen saadan Forskjel ved Tildelelsen af de af Landmilicefonden bevilgede Understøttelser.

ad § 10.

Den i Sens 1ste Passus foreslaaede Bestemmelse er ifkun en Udtalelse af den Forpligtelse, der ifølge Regjeringens tidligere udvirkede Anskuelse paahviler Staten imod Invaliden. Man har derhos maattet betragte det som en Selsølgelse, at den, der, uden at henhøre til de militaire Underclasser, beordres til Forretninger i militairt Diemed og ved denne Leilighed paadrager sig en Legemsbeskadigelse eller Svagthed, som sætter ham ud af Stand til at sørge for sit og Sines Underhold, maa have samme Krav paa Statens Forsorg som Invaliderne, men at dette dog kun blev at fyldestgjøre overensstemmende med Reglerne for den militaire Klasse, som det overdragne Hverv nærmest maatte vedkomme. Der kan nemlig ikke tages mere Hensyn til disses Livsstilling og øvrige Forhold, end det er Tilfældet ved Opfyldelsen af den Statens Borgere i Almindelighed paahvilende Børnepligt. Derimod finder man ikke, at andre civile Personer, der under en Krig maatte blive tilføiet Legemsbeskadigelse, det være sig enten af Hjenden eller ved Foranstaltninger af Landets egen Krigsmagt, kunne være at tilstaae Forsørgelse efter de her omhandlede Bestemmelser. Forsaavidt

et saadant Individ maatte blive trængende til Understøttelse, maatte denne i alt Fald ydes ham efter andre Regler og paa anden Maade. ad § 11.

For Diebliffet kan Regjeringen ikke tilraade, at Forsørgelsen gives paa anden Maade end ved et aarligt Pengebidrag, der, som anstændigt i Sen, kan være enten livsvarigt eller midlertidigt. Den nedsatte Commission har vel, overensstemmende med den Samme tillagte Befaling, taget under Overveielse, om det ikke kunde være tilraadeligt at aabne Invaliderne Afgang til at blive forpleiede i en særegen for dem indrettet Stifelse, — men er derved kommen til det Resultat, at denne Slags Forsørgelse paa Grund af de heri Landet stedfindende Forhold vistnok i mindre Grad vil attraaes af Invaliderne, og det især, naar der som Folge af Optagelsen i en saadan Stifelse blev frataget dem den tidligere tilstaaede Pengeunderstøttelse. Commissionen antager det nemlig begrundet i Nationens Character, at vore Invalider langt foretrække en huuslig og affluttet Tilværelse fremfor at tilbringe Livet paa en Maade, der vel tilfikkre dem en mere sorgfri Eksistens, men derhos maa være forbunden med flere Indskrænkninger i deres Frihed. I denne sin Anskuelse er Commissionen end yderligere blevet bestyrket fra flere Sider og navnlig ved en fra den saakaldte Centralcomitee indhentet Erklæring (sef. Anhanget Bilag E). Forsaavidt det efter Omstændighederne maatte findes, at man dog burde gjøre Noget i denne Retning, har Commissionen kun troet at kunne tilraade, at der heri Kjøbenhavn, muligen ogsaa i enkelte af de større Kjøbstæder, blev opført eller tilvelebragt nogle Bygninger, hvori gifte Invalider kunne indrømmes Bolig enten frit eller imod en moderat Betaling.

ad §§ 12 og 13.

Det Maal, hvortil Staten formeentligen har at stræbe ve ved Opfyldelsen af sin Forpligtelse imod Invaliderne, er, at de sættes istand til fremdeles at leve som brugelige i den Stilling, hvori Enhver især var til den Tid, han blev kaldet til Landets Forsvar eller tilfattede Lemmer eller Helbred i Statens Tjeneste, forsaavidt de ikke ere i Besiddelse af den